

Κατηγορητήριοις Λόγος του Μέλητου

Σεβαστοί πολίτες – δικαστές της Αθήνας,
δε στέκομαι ενώπιόν σας από εμπάθεια,
αλλά από **χρέος προς την πόλη**, προς τους νόμους, προς την αλήθεια.

Κατηγορώ σήμερα τον Σωκράτη όχι επειδή διαφέρει, αλλά επειδή **διαφθείρει**.

Κατηγορία πρώτη: Εισάγει καινά δαιμόνια

Δεν είναι μικρό πράγμα να στρέφεις την νεολαία **μακριά από τους θεούς των πατέρων μας**.
Ο Σωκράτης ισχυρίζεται πως ακούει μια εσωτερική φωνή – έναν "δαίμονα".
Κι όμως, δεν είναι αυτό **βλασφημία**;
Να παραμερίζεις τον Δία, την Αθηνά, τον Απόλλωνα
και να υποκαθιστάς το θείο με έναν **προσωπικό ψίθυρο του μυαλού**;

Αν αυτό γίνει αποδεκτό, αύριο κάθε πολίτης θα θεσπίζει **τον δικό του θεό**.

Κατηγορία δεύτερη: Διαφθείρει τους νέους

Ποιοι είναι οι φίλοι του;
Ο Αλκιβιάδης, που πρόδωσε την Αθήνα.
Ο Κριτίας, τύραννος των Τριάκοντα.
Ο Χαρμίδης, πολιτικός υπονομευτής.

Μαθητές του όλοι.

Μα πού οδηγεί, λοιπόν, αυτή η "φιλοσοφία";

Δεν μαθαίνει στους νέους την ευσέβεια, την υπακοή στους νόμους,
αλλά να αμφισβητούν τα πάντα, να ειρωνεύονται,
να παίζουν με τα λόγια αντί να υπερασπίζονται την **πατρίδα**.

Κατηγορία τρίτη: Υπονομεύει τη Δημοκρατία

Ο Σωκράτης **δεν ψηφίζει**, δεν συμμετέχει στη Βουλή, δεν υπακούει στις αποφάσεις της Εκκλησίας του Δήμου.
Ομολογεί ότι **θα παρακούσει** ακόμη κι αν τον καταδικάσετε.

Αυτό, φίλοι μου, δεν λέγεται σοφία. Αυτό λέγεται **ύβρις**.

Πολίτες δικαστές,
δεν σας ζητώ να τιμωρήσετε έναν ηλικιωμένο άντρα.
Σας ζητώ να προστατεύσετε τα **παιδιά σας**, τους **θεσμούς**, την **πόλη**.

Η Αθήνα δεν επιβίωσε από τύχη.
Επιβίωσε επειδή τιμούσε **τους θεούς της και τους νόμους της**.

Μην επιτρέψετε σε κάποιον που αρνείται και τα δύο να παρουσιαστεί ως ήρωας.
Γιατί, αν δεν καταδικάσετε τον Σωκράτη,
τότε ίσως καταδικάσετε την ίδια τη **Δημοκρατία**.

Αγόρευση Υπεράσπισης υπέρ του Σωκράτη (Πλάτων – Κρίτων)

Σεβαστοί δικαστές, πολίτες της Αθήνας,
βρισκόμαστε σήμερα ενώπιόν σας όχι για να δικάσουμε έναν απλό πολίτη,
αλλά έναν **σύμβολο** — έναν άνθρωπο που τόλμησε να σκέφτεται, να αμφισβητεί, να ρωτά.

Κατηγορείται, λένε, ο Σωκράτης ότι **εισάγει καινά δαιμόνια**.
Μα από πότε η ελευθερία σκέψης θεωρείται ποινικό αδίκημα;
Από πότε ο στοχασμός για τα θεία είναι προσβολή των θεών;

Ο κατήγορος του, ο Μέλητος, τον κατηγορεί για **διαφθορά της νεολαίας**.
Και όμως, κανένας από τους ίδιους τους νέους δεν ήρθε να πει "με κατέστρεψε".
Αντίθετα, μαθήτευαν πλάι του γιατί εκεί έβρισκαν **ήθος, παρακίνηση, ευθύτητα**.

Ο Σωκράτης δεν δίδασκε τι να σκέφτεσαι· δίδασκε **πώς να σκέφτεσαι**.

Και αυτό, φίλοι μου, είναι το θεμέλιο κάθε δημοκρατίας.

Αν σήμερα τον καταδικάσετε, **καταδικάζετε την ίδια την ερώτηση**,
την ίδια τη φιλοσοφία.
Αύριο, ποιος θα είναι ο επόμενος;
Ο μαθητής που ρωτά τον δάσκαλο; Ο ποιητής που τολμά να γράφει αλλιώς;

Μη φοβηθείτε τη σοφία του. Φοβηθείτε μια πόλη που δεν αντέχει **να την κοιτούν στον καθρέφτη**.

Ο Σωκράτης ήταν ο καθρέφτης σας.

Δεν σας χλεύασε. Δεν σας δίδαξε αλαζονεία.
Μονάχα σας ρώτησε:
"Γνωρίζεις τι είναι δίκαιο;"
"Γνωρίζεις τι είναι αρετή;"

Κι εσείς τον τιμωρείτε επειδή **δεν σας τα σέρβιρε έτοιμα**.

Πόσο πιο ένοχος είναι αυτός
από εκείνον που δεν ρωτά ποτέ;

Σας καλώ, λοιπόν, όχι απλώς να τον αθωώσετε.
Σας καλώ να τον κατανοήσετε.
Να τον **τιμήσετε**.
Να τον υπερασπιστείτε όχι επειδή ήταν τέλειος,
αλλά επειδή ήταν **αναγκαίος**.

Μη γίνετε μάρτυρες μιας δικαστικής εκτέλεσης της **ελευθερίας του λόγου**.

Στο πρόσωπο του Σωκράτη, σήμερα, δικάζεται η **συνείδηση της Αθήνας**.

Κι αν η Αθήνα τον καταδικάσει...
...ποιος, άραγε, θα καταδικάσει την Αθήνα;